

VERBINDEN IN WOORD EN DAAD

Beleidsplan 2011-2016 Protestantse Gemeente te 's-Hertogenbosch

Inleiding

Het is zinvol gebleken dat in 2003 werd gestart met de voorbereidingen om te komen tot een beleidsplan voor de periode van 2005 tot 2008. Het beleidsplan wilde handen en voeten geven aan de uitdaging om gemeente van Jezus Christus te zijn midden in de samenleving. In 2010 kan worden geconstateerd dat het beleidsplan sturing heeft gegeven aan een veelheid van activiteiten. Niet alles is gerealiseerd. De kwaliteit van dit beleidsplan is zodanig dat het de basis vormt voor de totstandkoming van het huidige plan dat een periode beslaat van 2011 tot 2016. Dit nieuwe beleidsplan wil kaders aanbrenge en is tegelijk richtinggevend en toetsend. Het fungeert als bindmiddel in onze kerkelijke gemeenschap en tegelijk als middel om te kunnen sturen. Tevens wil het plan tot uitdrukking brengen dat wij op weg zijn in het proces om zichtbaar onze onderlinge verbondenheid in relatie te brengen met onze verbondenheid met de wereld om ons heen. Vandaar de naam van dit beleidsplan.

Wie zijn wij

Wij zijn mensen die zich met elkaar verbonden voelen vanuit de Bijbel en de protestantse traditie, en weten ons deel van een grotere gemeenschap. We willen inhoud geven aan ons geloofsleven door, zichtbaar met vreugde, een open instelling en gastvrij in en naar de samenleving, functies en taken vervullen. We vinden het ook van belang om ook contacten over kerkgrenzen heen te hebben, en daarom zetten wij ons actief in voor de oecumene.

Wat willen wij

Wij, leden van de Protestantse Gemeente te 's-Hertogenbosch, willen één gemeente vormen, als mensen die geloven in die ene God die zich heeft laten kennen in Jezus Christus, en die ons wil inspireren met Zijn Geest om in ons leven navolgers van Christus te zijn, elk met zijn of haar talenten. Wij komen 's zondags bij elkaar om daar God en elkaar te ontmoeten en de lofzang gaande te houden. In de eredienst zoeken wij steeds opnieuw inspiratie en bemoediging vanuit Gods Woord en in ons zingen en bidden, om van daaruit onze opdracht in de samenleving te vervullen, in woord en daad. Ook in andere vormen van samenzijn en vanuit de samenleving zelf wordt inspiratie gevonden. Wij zijn deel van de veel grotere kring van gelovigen van alle tijden en plaatsen. Vandaag vormen wij zo een schakel tussen verleden en toekomst van de Kerk. Wij zijn ook deel van de samenleving zowel plaatselijk, landelijk als wereldwijd. Dit geeft ons verantwoordelijkheden. Wie Gods liefde wil uitdragen om de verbondenheid tussen mensen te bevorderen, zal positie moeten kiezen in alles wat Gods Naam weerspreekt of inbreuk maakt op Zijn schepping. Wij willen dat doen door goed naar elkaar te luisteren en in gesprek te blijven. Wij respecteren ieder mens en zien om naar elkaar. Wij voelen ons bewogen om te helpen waar geen helper is. Wij willen ruimte bieden aan een ieder die zoekt naar zingeving en richting van zijn bestaan.

Wij vinden het belangrijk dat mensen zelfstandig in het leven kunnen staan, en wij realiseren ons ook dat verantwoordelijkheden van anderen kunnen worden gestimuleerd, maar niet kunnen worden overgenomen. Daarom zoeken wij met elkaar naar een goed evenwicht tussen betrokkenheid en loslaten.

In onze gemeente stellen we prioriteiten om zo zorgvuldig mogelijk met menskracht om te gaan.

Wat betekent dit beleidsmatig

Wij onderkennen vier hoofdactiviteiten in onze gemeente: vieren, leren, dienen en delen.

De viering kent variatie in aanbod en inhoud, verdiept het geloof, raakt mensen, is een feest in de beleving en laat ruimte voor stilte om persoonlijke diepgang te bevorderen. Een ieder, jong en oud, mag zich welkom voelen met zijn achtergrond, ideeën en ervaringen. Gastvrijheid is hierbij een centraal thema dat oproept tot een continue evaluatie en invulling. Variatie in vormen van eredienst, met interactie en toepassing van andere dan verbale uitdrukkingsvormen, is dan een middel om onze gastvrijheid tot uitdrukking te brengen. Behalve de vieringen op zondag zijn er ook andere momenten van vieren, zoals de Agapèvieringen in de wijken.

Het leren is een zaak van de gehele gemeente en wordt ingericht op basis van halen, brengen en doorgeven. Het aanbod wordt bepaald door maatwerk gericht op de verscheidenheid van gemeenteleden en van andere doelgroepen. Wij zijn ons bewust van de missionaire aspecten in het leren, daarom houden we toegankelijkheid, relevantie en laagdrempeligheid in het oog. Het betekent een grote diversiteit aan thema's te brengen in lezingen, gespreksavonden en (introductie)cursussen. In het aanbod naar inhoud, vorm en locatie wordt ook rekening gehouden met behoeften die aansluiten aan leeftijden. Toerusting en vorming op basis van deze diversiteit onderkent elementen als nieuwsgierigheid, verdieping van het geloof, het geven van bezinning, van inspiratie en van vriendschap verbonden met de kruispunten van het leven. Met deze benadering wordt pastoraat en missionair werk als aanvullend en versterkend beleefd. Het leerdoel in het pastoraat is gericht op alle mensen die op onze weg worden gebracht. Het is daarmee een opdracht geworden van de gehele gemeente en niet alleen van de pastores en ouderlingen.

Het dienen zoekt bevestiging in en versterking van de stimulans en inspiratie van leden van de gemeente om te helpen waar geen helper is in de gemeente en in de samenleving. Voor zover deze dienende houding uitgevoerd wordt binnen de gemeente zelf, wordt dit van oudsher een diaconale activiteit genoemd. Wij willen dat onze opdracht en de uitvoering daarvan zich ook uitstrekt naar de medemens zonder macht en middelen in onze samenleving. In die zin zijn wij ook diaconaal een missionaire gemeente die mede richting wil geven aan ontwikkelingen in de samenleving. De bijbelse oproep van gerechtigheid en barmhartigheid brengt de gemeente in beweging om zijn missionaire taak te vervullen.

Het delen heeft betrekking op de inzet van talenten en vaardigheden van ieder gemeentelid om vast te houden wat wij als gemeente zijn en om te realiseren wat wij als gemeente willen. Het geeft ook uitdrukking aan ons zoeken naar contact met mensen van andere geloofsgemeenschappen en uit andere culturen naar de oorsprong van ieders achtergrond en naar de hedendaagse vertaling daarvan. Elkaar respecteren is het uitgangspunt, elkaar waarderen de doelstelling en mogelijke vormen van samenwerking het resultaat van deze

ontmoetingen. Het spreekt vanzelf dat het vieren, het leren en het dienen met elkaar gedeeld moet worden om elkaar te motiveren en te inspireren.

Om de vier doelen van onze gemeente werkelijkheid te laten worden, zijn een drietal randvoorwaarden onlosmakelijk hiermee verbonden.

Allereerst de onderlinge verbondenheid. Eenheid in verscheidenheid met gemotiveerde mensen die zich onderdeel voelen van het geheel, een verbinding kunnen leggen met de activiteiten van anderen en in staat zijn met waardering voor en in relatie tot de ander zich op te stellen, zijn noodzakelijke elementen om onze kerkelijke gemeenschap te verrijken. Dit uit te stralen naar de samenleving, heeft een aantrekkende werking tot gevolg voor hen die niet of af en toe gebruik maken van het kerkelijk aanbod. Mensen voelen zich thuis. De continuïteit van de gemeente en zijn activiteiten wordt meer gewaarborgd.

Daarnaast is communicatie een minstens zo belangrijke randvoorwaarde. Het onderkennen dat activiteiten van de één de activiteiten van de ander raakt, maakt dat tijdig en volledig inzicht moet worden gegeven in de gevolgen daarvan. Wij zijn één gemeente en niet een optelsom van groepen. Tevens is gestructureerde en kwalitatief vormgegeven communicatie een meerwaarde in onze relatie met en naar de samenleving.

Ook is als randvoorwaarde van belang voldoende beschikbaarheid van vrijwilligers, die op hun talenten worden ingezet. Evenwicht tussen ambitie en menskracht motiveert en geeft inspiratie. Om de ambitie te realiseren, zullen daarom keuzes gemaakt moeten worden. Als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan. Dit geldt voor alle vier hoofdactiviteiten.

Welke organisatorische aspecten zijn van belang

Dit beleidsplan geeft de strategie en het beleid weer voor de jaren 2010 tot 2016. Tegelijkertijd heeft het plan ook de functie van sturingsmechanisme. Sturing kent vele verschijningsvormen. Teveel sturing en beheersing doodt initiatief en creativiteit. Mensen hebben ruimte nodig om de gegeven verantwoordelijkheden ook in relatie tot elkaar te kunnen waarmaken. De organisatie van onze gemeente kenmerkt zich door een netwerkstructuur zowel in de vormgeving als in de toepassing van de hoofdactiviteiten. Weten wie wanneer met wie waarover in beraad gaat om het beoogde resultaat te halen, is de kern van een netwerkstructuur. Procesbewaking is binnen de hoofdactiviteiten nodig om een antwoord te vinden op de vraag of het afgesproken resultaat nog steeds optimaal is en in lijn met wat de gemeente beoogt. Daarom zullen de hieronder aangegeven colleges jaarlijks een plan presenteren aan de kerkenraad waarin wordt beschreven welke activiteiten met welke beoogde resultaten in het komend jaar worden ondernomen met een terugblik op de resultaten van het afgelopen jaar.

De verantwoordelijkheid voor de uitvoering ligt bij de colleges. Regelmatig wordt aan het moderamen de voortgang daarvan gepresenteerd. Om dichterbij de mensen te kunnen staan willen we in de komende tijd meer wijkgericht gaan werken, met name op het terrein van het pastoraat en wellicht ook op het terrein van het missionair werk. Een zoveel mogelijk projectgerichte aanpak ligt voor de hand om de motivatie en het enthousiasme van mensen gaande te houden. De geformuleerde randvoorwaarden krijgen daarmee meer inhoud. Ook kan het ene project het andere project activeren.

Onze kerkgebouwen staan centraal in de uitvoering van de vier hoofdactiviteiten. Het zijn centra van bezinning en spiritualiteit, zijn voor iedereen bereikbaar en open en zijn een vertrekpunt voor missionaire activiteiten. De gebouwen stralen uit wat onze gemeente tot een levende gemeenschap maakt met een open focus op de samenleving. De kerkelijke activiteiten vinden zoveel mogelijk plaats in de kerkgebouwen. Om optimalisatie van het gebruik van de kerkgebouwen te realiseren, kunnen groepen uit de samenleving, als er ruimte vrij is omdat die niet voor kerkelijke activiteiten gebruikt wordt, tegen in beginsel marktconforme huurprijzen van het kerkgebouw gebruik maken zonder het karakter van het gebouw geweld aan te doen. Deze optimalisatie moet wel afgewogen worden tegen de werkdruk die onze medewerkers ten gevolge daarvan kunnen ondervinden. In deze beleidsperiode vindt besluitvorming plaats over de toekomst van de Grote Kerk en de Wederkomstkerk. De kerkelijke gemeente kent in organisatorische zin drie colleges: het College voor het Pastoraat, het College voor de Diaconie en het College van Kerkrentmeesters. Daarmee worden de hoofdactiviteiten toegewezen aan het geheel van de drie colleges. De twee laatstgenoemde colleges bezitten rechtspersoonlijkheid. De voorzitters van deze colleges samen met de voorzitter en scriba van de kerkenraad vormen het moderamen. In de kerkenraad hebben alle pastores en ambtsdragers zitting.

De kerkenraad is eindverantwoordelijk voor het gehele leven en werken van de gemeente en heeft uitvoerende en dagelijkse zaken gedelegeerd aan het moderamen met instandhouding van zijn goedkeurende bevoegdheid. De voorzitter en scriba coördineren de processen en leggen daarover verantwoording af aan het moderamen en de kerkenraad. Het accent van de beraadslaging in de kerkenraad ligt op een thematische benadering van zaken die richting geven aan de ontwikkeling van de gemeente. Het is mede hierom meer dan wenselijk dat de gemeente veel ambtsdragers kent die inhoud weten te geven aan de vier hoofdactiviteiten en die van daaruit inbreng hebben in de beraadslagingen van de kerkenraad. De ontmoeting met leden van de gemeente in het gemeenteberaad brengt de onderlinge verbondenheid tot uitdrukking. Dit beraad wordt twee maal per jaar gehouden. Daarnaast worden meerdere informele ontmoetingsavonden per jaar gehouden. Omdat de kerkenraad eindverantwoordelijk is, worden alleen activiteiten ondernomen namens de Protestantse Gemeente te 's-Hertogenbosch binnen de kerkelijke gemeenschap en in de samenleving die de goedkeuring hebben van de kerkenraad en in geval van spoed door het moderamen. Het College voor het Pastoraat en het College voor de Diaconie geven inhoud aan de vier hoofdactiviteiten in onderlinge afstemming en in overleg met het moderamen en uiteindelijk de kerkenraad. Doel, functie en werkwijze van bestaande werkgroepen, taakgroepen en raden worden geëvalueerd op basis van dit beleidsplan en al dan niet in een veranderde opzet ondergebracht in één van beide colleges.

Het College van Kerkrentmeesters is verantwoordelijk voor zaken van vermogensrechtelijke niet-diaconale aard en voor het personeelsbeleid. Het College heeft een ondersteunende taak in de uitvoering van de vier hoofdactiviteiten. Het richt zijn processen op een effectieve en efficiënte wijze in met een facilitaire houding. Het personeelsbeleid voldoet aan de normen van modern personeelsmanagement. Voorafgaande aan de presentatie van het jaarplan vindt overleg plaats tussen de drie colleges over de vraag wat men van elkaar verwacht in het komende jaar. Het afgelopen jaar wordt daarbij geëvalueerd.

Ieder college is verantwoordelijk voor eigen vrijwilligers. Het College van Kerkrentmeesters vervult hierin een coördinerende en colleges overstijgende rol.

In principe zijn de leden van de drie colleges allen ambtsdrager tenzij de kerkenraad dispensatie in een concreet geval verleent. De ambtsdragers kunnen een bijzondere opdracht ontvangen. Het aspect van vertrouwelijkheid en het kunnen deelnemen aan beraadslagingen van de kerkenraad in onderlinge samenhang vormen de grondslag van deze opvatting.

Welke financiële aspecten zijn van belang

Ieder jaar voor 1 mei ontvangt het moderamen en de kerkenraad van het College van Kerkrentmeesters de jaarrekening van de gemeente met een toelichting daarop. Het College voor de Diaconie stuurt daarbij zijn jaarrekening met een toelichting. De drie colleges maken het jaarverslag op, stellen dit vast en sturen dit ter goedkeuring aan het moderamen en de kerkenraad. De begroting van de drie colleges wordt vergezeld van een toelichting eveneens ter goedkeuring verzonden aan het moderamen en de kerkenraad nadat de colleges deze hebben vastgesteld. Na goedkeuring worden de jaarrekeningen en de begrotingen voor de leden van de gemeente ter inzage gelegd. Voor de vaststelling van de jaarrekeningen wordt de financiële administratie gecontroleerd. Wordt geen goedkeuring gehecht aan jaarrekening, jaarverslag of begroting, dan wordt het document ter nadere vaststelling gestuurd naar het betreffende college.

De begrotingen zijn in beginsel kostendekkend en geven aan waarvoor het eigen vermogen wordt gebruikt in relatie tot het beleidsplan. Op deze wijze staan de financiën ten dienste van de uitvoering van het beleidsplan

's-Hertogenbosch, maart 2011